

B.

Mødet den 10. Januar 1924. (For lukkede Døre).

Fraværende: J. Chr. Møller, Vald. Pedersen og M. Simonsen.

1. (J. Nr. 20⁶—1923). **Bortgivelse af en Portion paa 100 Kr. af Fabrikant Ormslevs Legat.**

Legatudvalget indstiller, at den tildeles Rasmus Pedersen Badskær.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 10⁷—1923). **Andragende fra Forligsmægler H. V. Rasmussen om Genvalg i Stillingen.**

H. V. Rasmussen genvalgtes for et Tidsrum af 6 Aar.

3. (J. Nr. 517—1923). **Skrivelse fra Bestyrelsen for Den gamle Borgmestergaard angaaende Spørgsmaalet om Genopførelsen af den Klingenberske Gaard.**

Fra Forskønnelsesudvalget forelaa følgende Forslag:

»I Anledning af foranstaaende skal man foreslaa, at Udvalget for Byens og Omegns Forskønnelse suppleres med to af Byraadets Medlemmer til Forhandling med Bestyrelsen for Den gamle Borgmestergaard.«

Vedtoges. Til Forhandlingsudvalget valgtes H. P. Christensen og Andr. Christensen.

4. (J. Nr. 25²⁰—1923). Andragende fra Hotelejer S. Overgaard om Beværterbevilling med Ret til Spiritusudskænkning i Aarhus ny Missionshotel, Frederiksgade.

Anbefalet af Politimesteren og Bevillingsnævnet.
Anbefaledes.

5. Andragender om Tilladelse til at holde aabent til Kl. 12 Nat fra følgende:

- a. (J. Nr. 25²⁵—1923). Restauratør J. Jørgensen, Hotel »Dagmar«, Østergade.
- b. (J. Nr. 25²¹—1923). Indehaveren af »Koncert-hallen«, Østergade.
- c. (J. Nr. 25²²—1923). Restauratør O. M. Olsen, Toldbodgade Nr. 2.

Bevillingsnævnet kan ikke anbefale Andragenderne.

F o r m a n d e n fandt ikke, at Byraadet kunde bevilge flere af disse Andragender, saa længe Politimesteren indtog den Stilling, at det alene tilkom ham at fratage dem Retten dertil.

M. C. F a l k syntes, at denne Stilling var uheldig, da dette Kompetencespørgsmaal mellem Byraadet og Politimesteren jo kom til at gaa ud over Beværterne. Saa maatte Borgmesteren hellere sige rent ud, at han ikke fandt, Politiet holdt en saasadan Orden, at man kunde forsvare at lade Beværtningerne holde aabent til Kl. 12. Taleren havde dog den Opfattelse, at det var bedre at give saadanne Tilladelser end risikere, at der holdtes Smugkroer, og jo mere Tvang man i den Retning lagde paa Befolkningen, desto værre blev Udskejelserne.

F o r m a n d e n havde ikke fremsat nogen Beskyldning mod Politiet over, at det ikke passede sine Ting; det var gjort en Gang tidligere, men siden var Taleren blevet klog af Skade. Det lød

jo meget smukt, at der skulde være Frihed paa dette Omraade, saaledes at Folk kunde gaa fra Værtshus til Værtshus og drikke deres Penge op og saa bagefter komme og kræve Understøttelse af dem, som sparede deres Penge. En saadan Moral kunde Taleren ikke være med til at godkende; den Slags Folk maatte holdes i Tømme paa anden Maade.

A. Bitsch antog ikke, at det nyttede at diskutere dette Spørgsmaal, for man naaede næppe til Enighed derom. Taleren vilde dog pege paa, at ogsaa Restauratør Jørgensen som Medlem af Bevillingsnævnet havde stemt for at nægte disse Andragender. Naar Aarhus Byraad ikke skulde være kompetent til at tilbagekalde saadanne Tillaadelser, maatte man være varsom med at give dem, og Taleren vilde derfor anbefale Nævnets Indstilling.

M. C. Falk mente vedblivende, at voksne Mennesker maatte have Lov til selv at varetage deres Interesse, uden at andre skulde være Formyndere for dem. Forøvrigt fandt Taleren det umuligt at overbevise en Mand som Hr. Bitsch, for naar man havde været Afholdsmand i saa mange Aar, kunde man kun se fuldstændig ensidigt paa saadanne Sager.

Marius Geertsen bemærkede, at Nævnet ikke havde overskredet sin Kompetence, men blot indstillet, hvad man fandt rigtigst, og Byraadet havde jo Lov til at forkaste Indstillingen.

Leonhard Hansen havde faaet det Indtryk af Borgmesterens Udtalelser, at hans Standpunkt var lidt af en privat Hævn over Politimesteren; men det skulde andre dog nødig undgælde for. Det var Politiets Pligt at paase, at der ikke skete noget galt paa Restaurationerne, og der skete

næppe noget værre i Timen mellem Kl. 11 og 12 end i den øvrige Tid. Angaaende de foreliggende Andragender fandt Taleren, at Restauratør Jørgensen paa Hotel »Dagmar« havde anført en meget god Grund for sit Andragende, nemlig at han ønskede at holde aabent for at kunne beværte Folk, der kom til Byen med Nattoget, og man burde næppe nægte ham dette. Naar Borgmesteren udtalte, at Folk gik rundt paa Beværtninger og drak deres Penge op og saa bagefter forlangte, at andre skulde føde dem, saa var det en Paastand, som trængte til Bevis. Hvis det var Tilfældet, maatte de vel henvende sig til Forsørgelsesvæsenet, men Taleren kendte som Medlem af Fattigudvalget ikke noget dertil. At en Restauratør i Nævnet stemmer for at nægte Andragenderne, var ingen særlig Garanti; han havde vel selv en Bevilling, eller maaske paa-rørende, som havde dette, og ved at give flere Bevillinger blev Konkurrencen jo større.

Formanden svarede, at vedkommende Restauratør var Formand for deres Organisation, og der plejede da at være god Kontakt mellem Formanden og Medlemmerne, saa at han ogsaa i dette Tilfælde talte i hvert Fald paa Flertallets Vegne.

Marius Geertsen gjorde opmærksom paa, at Folk, som kom for at bo paa Hotel, altid kunde blive betjent efter Kl. 11.

A. Mørup fandt det nødvendigt, at Byraadet var forsigtigt i sine Dispositioner paa dette Omraade, naar det ikke havde Ret til at gribe ind og eventuelt tage Bevillingen tilbage, hvis der skete noget galt.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 466—1923). **Fastsættelse af Pension til fhv. Fogedassistent J. Kornø.**

Pensionen fastsattes til 2640 Kr. aarlig fra 1. Februar 1924.

7. (J. Nr. 11⁵—1923). **Andragende fra Murermester H. Mortensen og Tømrermester C. P. Bendixen om Annulation af deres Købekontrakt med Kommunen.**

Anbefalet af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse saaledes, at de indbetalte Afdrag og Renter tilbagebetales Andragerne.

Andr. Christensen oplyste, at der var inddraget et betydeligt Stykke af Grunden til Udvidelse af Paludan Müllers Vej, saa der var ikke andet at gøre end at imødekomme Andragendet, da der ellers kunde blive Tale om Erstatning.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 26¹⁷—1923). **Andragende fra Arbejdsmand Jens Nielsen om Æresoprejsning.**

Kunde ikke anbefales.

9. (J. Nr. 25¹⁸—1923). **Andragende fra Maskinsnedker A. C. Hansen om Æresoprejsning.**

Anbefaledes.

10. (J. Nr. 26¹⁹—1923). **Andragende fra Enke Karen Marie Menke om Æresoprejsning.**

Anbefaledes.

11. (J. Nr. 404—1923). **Indstilling fra Forskønnelsesudvalget angaaende Licitationsstilbud paa Murer- og Tømrerarbejdet ved Udvidelsen af Vennelyst-pavillonen.**

Formanden bemærkede, at man kunde tiltræde Indstillingen under Forudsætning af, at det ny Projekt ikke gaar i Orden, eller ogsaa udsætte Sagen.

Andr. Christensen erindrede om, at det i sin Tid blev vedtaget, al det skulde forelægges Byraadet, hvilken Garanti Værten i Vennelyst skulde yde for Betaling af Lejen.

Marius Geertsen spurgte, om der i Lejekontrakten var anført noget om, hvorvidt Lejen skulde stige, hvis Byggesummen blev overskredet.

Kjeld Sørensen svarede, at der ikke i Kontrakten stod noget derom.

Niels Barnow hævdede, at der ved Behandlingen af Forslaget i Byraadet blev taget Forbehold m. H. t. Garantien; men der havde ikke foreligget noget om, hvem der var Garanter, og saa kunde man jo ikke tage Stilling dertil. Det kunde derfor ikke siges, at den krævede Garanti var i Orden.

Kjeld Sørensen svarede, at Spørgsmaalet om Lejens procentvise Forhøjelse blev nævnt af Fabrikant Møller ved 1. Behandling, men han frafaldt det ved 2. Behandling. Lejekontrakten med Garanternes Navne havde foreligget i Byraadet, saa det kunde man næppe nu komme tilbage til. Saavidt Taleren erindrede, var den ene af Garanterne Kulhandler Ansbjerg, og den anden en Restauratør paa Vestergade.

Andr. Christensen erkendte, at Fabrikant Møller vist nok frafaldt Kravet om procentvis Forhøjelse af Lejen, men m. H. t. Garantien krævedes der netop, at det skulde være en effektiv Garanti, helst reel, og man kunde vist straks fastslaa, at de to nævnte Garanter ikke var gode for Beløbet. Muligvis var der nu ikke noget at gøre derved; men det kunde i hvert Fald ikke siges, at Byraadet havde godkendt Kautionisterne, naar deres Navne slet ikke havde været nævnt i Byraadet. Hvis Lejekontrakten havde foreligget for Byraadet, maatte den være kommen senere end Sagens øvrige Akter.

Formanden erklærede, at Fabrikant Møller havde frafaldt Kravet om procentvis Leje, idet

denne jo saa ogsaa skulde nedsættes, hvis Byggesummen blev billigere end de 128000 Kr. Spørgsmaalet om Garanterne kunde jo undersøges.

A. S n e u m mente, at Garantispørgsmaalet skulde være rejst ved Sagens 2. Behandling; nu var det for sent. Det var vist rigtigt, at Lejekontrakten først var blevet fremlagt i Løbet af Torsdagen.

K j e l d S ø r e n s e n indrømmede, at Fabrikant Møller havde forlangt, at Kautionisterne skulde godkendes af Byraadet, og derfor forelaa ogsaa Lejekontrakten med Garanternes Underskrift ved Sagens 2. Behandling. Naar Byraadet saa ikke sagde noget dertil, maatte Kontrakten siges at være godkendt.

N i e l s B a r n o w kunde ikke erkende dette, idet Kautionisternes Navne slet ikke havde været nævnt paa Mødet, ja det blev ikke engang omtalt, at der forelaa en Lejekontrakt ved Sagen. Garantien var derfor ikke godkendt af Byraadet. Hvis det ny Projekt gik i Orden, burde Lejen være betydelig større.

M. C. F a l k syntes, at Borgergruppen indtog en morsom Stilling. Gruppen burde dog ved Sagens 2. Behandling sikre sig, at de Spørgsmaal, som var rejst ved 1. Behandling, var ordnet tilfredsstillende, og naar der ikke blev gjort Indsigelse dengang, forelaa der selvfølgelig en Godkendelse.

Det vedtoges at udsætte Sagen, til det ny Projekt var afgjort.

12. F o r m a n d e n gav nogle Oplysninger om Isforholdene i Havnen og Bugten, og hvorledes man havde sikret sig mod Afspærring af Havnen.
13. F o r m a n d e n gav Meddelelse om Kommunens økonomiske Forhold pr. 1. Januar 1924.
-